

Nyári élményeim

Június 15-én, amikor véget ért az iskola, nem is gondoltam, hogy ez a nyár mennyi élményt tartogat majd számomra.

Idén a születnapomat egy különleges helyen tartottuk, a zalaegerszegi AquaCityben. Unokatestvéremmel, Pannival egy napon születünk, így az ő születésnapját is ott ünnepeltük. Egész nap csúszdáztunk, ugráltunk, úsztunk a hűsítő vízben.

Július elején ismét részt vettem az Eötvös iskolában megrendezett kosárlabda táborban. Már harmadik éve járok oda, nagyon jó érzés a csapattársaimmal együtt edzeni, fejlődni, új elemeket elsajátítani.

Ebben a hónapban, egy másik táborban is voltam: az újudvari Szent Rita Katolikus Ifjúsági Táborban. Ide is már visszatérőként érkeztem, de most sem okozott csalódást ez az öt nap. A programok között volt cserkész- illetve huszárbemutató, az utóbbin ágyúval is lőttünk. Ebben az évben is volt foci- és röplabdabajnokság. Nagyon élveztük még az éjszakai túrát, az akadályversenyt, a kiscsoportos beszélgetéseket. Annyira megtetszett az első turnus, hogy a másikba, a nagyokhoz is elmentem egy-két napra. A nyári

melegben egy napot töltöttünk a galamboki Castrum Thermal fürdőben is.

A családi nyaralásra augusztus közepén került sor, Balatonyörökön. Családtagjaimnak inkább pihenéssel telt ez a pár nap, de nekem és Beninek kicsit több programunk volt. A balatonyöröki edzőtábort is azokban a napokban tartották, így, amennyi edzésre lehetett, ellátogattunk a bátyámmal. A nyaralás egyébként bővelkedett programokban. Elutaztunk Sümegre a várba, ahol a közelgő viharfelhőket csodás panorámában láttuk. Keszthelyen is voltunk, ott egy szabaduló-szobából kellett kijutnunk, különböző izgalmas rejtvények megoldásával. Elutaztunk Tapolcára is várost nézni, de sajnos a tavasbarlangba nem jutottunk be. Természetesen a Balatonban is fürödtünk, és a lángos sem maradhatott el.

Hazaérkezésünk után a tesóm, Beni már készülődhetett is, mert repült vissza Monacóba. Augusztus végén nekem is készülődni kellett, mert indultunk Zenicára egy pár napos kosárlabdatornára. Már 21. alkalommal rendezték meg, én most utaztam oda másodszorra. Az út nagyon hosszú volt, tíz órán át tartott, mire odaértünk Boszniába. A szállásunk egy 3 csillagos szálloda volt négyfős szobákkal. Első nap két meccset játszottunk, előbb szlovén ellenfeleinket győztük le, majd a Szarajevó csapatát is megvertük, és a döntőbe jutottunk. Végül a helyi csapattal mérkőztünk meg, akiket 16 ponttal legyőzve első helyezést értünk el! Mindenki nagyon boldogan, aranyéremmel a nyakában tért haza.

Számomra ez a marad, az új tanévet jövő nyáron is részem.

két és fél hónap sokáig emlékezetes kipihentem kezdem, és remélem, hasonlóan sok élményben lesz

Kovács Áron Boldizsár 7.a
Landerhegyi Sportiskolai Általános iskola